



Antiga casa de l'Illa

Sant Quirze de Besora

Ubicació

Comarca:	Osona
Lloc/Adreça:	Masia de l'Illa S/N
Emplaçament	A la part sud de la masia de l'Illa damunt un petit turó que hi ha i que domina els Meandres del Ter i al vessant sud de la costa Cogulera
Alçada:	601,2
Coordenades:	
Latitud:	42.094355353968
Longitud:	2.2373478910451
UTM Est (X):	436932
UTM Nord (Y):	4660534

Classificació

Número de fitxa	08237 - 126
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Jaciment arqueològic
Estil / època:	Medieval Modern
Segle	XIV-XVII
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	restes de l'antiga casa, avui en ruïnes i de la que tant sols es conserva la primera filada dels seus murs a la part superior i les paets sud i oest amb un nombre més alt de filades de pedra
Protecció	Inexistent
Tipus de protecció:	Inexistent
Observacions protecció:	Es troba inclòs dins de l'àrea del PEIN (Pla Especial d'Interès Natural) de les Serres de Milany, Santa Magdalena i Puigsacalm-Bellmunt aprovat pel Decret 328/1992. Va ser declarat com a ZEPA el 2005 i incorporat a la xarxa natura 2000 que va ser aprovada el 23/09/2006 (DOGC 4735 de 6/10/2005). La masia de l'illa està inventariada a la fitxa núm.3 del catàleg de masies i cases rurals del municipi de Sant Quirze de Besora inclosa com a BPU i àrea d'expectativa arqueològica i/o paleontològica
Data aprovació:	ds., 23/09/2006 - 12:00

Accés	Obert
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	001803100DG36B0001ZO
Autoria de la fitxa	Pere Cascante i Torrella
Data de registre de la fitxa:	dl., 31/07/2023 - 00:49

Descripció

Ruïnes de l'antiga casa de l'Illa situades damunt d'un turó a la part nord-oest del conjunt edificat de la masia que domina part de la val del torrent homònim i dels meandres del riu Ter. Les ruïnes avui, utilitzades com a planells defineixen una planta d'un edifici més aviat quadrangular delimitat per murs amb base de pedra de carreus mal treballats i desbastats, units amb argamassa de calç i disposats en filades irregulars i horitzontals amb les cantonades de pedra picada. La part que més bé es conserva és la més propera al cingle amb panys de mur de 50 a 100 cm. També hi ha vestigis de parts fetes amb tapia amb la qual cosa ens posa en evidència que aquesta construcció tenia unes característiques molt similars a la part més antiga de la casa de l'Illa. segons les restes visibles sembla que es tractava d'una construcció de petites dimensions d'uns 5 x 7 metres aproximadament.

Observacions:

Caldria fer una neteja i una excavació arqueològica per a delimitar les dimensions reals d'aquesta construcció així com un buidat de la part superior extraient-ne les capes més superficials per a definir els nivells de pavimentació

Història

Masia que molt possiblement va ser erigida abans del segle XIV a l'emplaçament on encara avui hi ha els vestigis de la casa vella en una talaia mirant al meandre del ter a la part de ponent del conjunt edificat. Tot i així sembla ser que aquesta primera construcció va ser abandonada a la darrereria de l'edat mitjana i desplaçada uns metres més avall al lloc lloc que ocupa avui dia la masia existent. La casa l'hem trobat referència al "Cuaderno de liquidaciones y amillaramiento" del 1862 a l'arxiu municipal de Sant Quirze on es fa referència a la inscripció 164 pertanyenta Jaume Illa.

Posesión nombrada Jaume Illa de su propiedad y que cultiva de su cuenta situada en las inmediaciones del rio Ter y camino de Torelló i amb les terres que tenen un valor de 5836,07, lliures la casa propiament dita

Por una casa con su pequeño huerto llamada la Illa número 3 amb un valor de 80 lliures

Por las cabezas de Ganado de 434 lliures

No hem trobat noves referències a aquesta finca que al 1868 es va reformar completament gràcies a la bonança econòmica de la família. Pensem que la vella casa va ser abandonada a mitjans del segle XIV i principi del XV coincidint amb la crisi baix medieval i les epidèmies traslladant-se uns metres més avall.

Bibliografia

PRAT ANTONI; VILASECA DAVID (2018). Masos rònecs Bisaura, Vidranès i alta conca del riu Ges. Associació d'estudis Torollonencs.

SERRALLONGA URQUIDI, JOAN (1998). Sant Quirze de Besora de 1714 a l'actualitat. Eumo editorial.

DDAA. (2022) Catàleg de masies i cases rurals en sòl no urbanitzable. Ajuntament de Sant Quirze de Besora. Fitxa núm. 3

AMQ. Cuaderno de liquidaciones y amillaramiento. Sant Quirze de Besora 1862



